

אביטרה נפלאות

בס"ד, פרשות ואתחנן-נחמו-עקב תשפ"ב, גיליון 18

מעובד מתוך שיעורים והתוועדויות של הרב יצחק גינזבורג שליט"א

השתיקה והדיבור בעבודת הזוגיות

לכבוד ט"ו באב, שבו עוסקים בשידוכים ובאהבה, אנחנו מבקשים להעמיק את האהבה המתוקנת בחיי הנישואין, ולאפשר לאיש ולאישה לפגוש את השכינה שביניהם. נעשה זאת באמצעות "התבוננות פרטית" בדרכו המיוחדת של הרב גינזבורג. את ההתבוננות נמקד בתקשורת הזוגית. נראה שדיבור טוב מתחיל משתיקה טובה. לא שתיקה אחת אלא שלושה מיני שתיקה, ולא דיבור אחד אלא שבעה מיני דיבור.

כך תיפרש בפנינו תמונה שלמה של תקשורת זוגית טובה ומקרבת. תקשורת שלא נועדה רק לשרת שני בני אדם שרוצים להסתדר זה עם זה, אלא יש בה הנכחה תמידית של הניצוץ האלוהי שמחבר בין השניים – השכינה שביניהם.

גיליון מומלץ במיוחד עבור כל מי שנשוי, מתכנן להיות נשוי, או רוצה לטעום מן המתיקות שבקדושת הנישואין...

"שתשרה השכינה ביניכם!" כך מברכים מכל הלב כל זוג שמתחתן. אך מה בדיוק אנחנו מתכוונים בברכה הזו? כיצד נראה קשר זוגי ששורה בו שכינה?

ברור, יש שם הרבה אהבה, והרמוניה, אבל האם ישנה דרך לפוגג קצת את הערפל סביב הביטוי "שכינה ביניהם" ולצקת אותו לתוך מסגרת מושגית נגישה יותר?

כאן באה לעזרתנו פנימיות התורה, ומושגי עשר הספירות שבה. כל אחת מהספירות היא כמו עדשה בעלת גוון מובחן שמאפשרת לזהות היבטים ייחודיים בהשראת השכינה, ואחרי שמתבוננים מבעד לכל הספירות, הופך הערפל לתמונה עשירה ומרובת גוונים וצורות ויחסי גומלין. כמו בהסתכלות מבעד לקליידוסקופ, ההתבוננות בעשר הספירות חושפת עושר נפלא, ורבדים חדשים של סודות עמוקים, שלא יכולנו לדמיין אותם לולי עזרת הספירות.

מעובד מתוך חוברת נפלאות היוצאת בכל שבוע ומופצת בכל רחבי הארץ. להצטרפות - ראו בגב הגליון

ג	ל	ע	י	נ	י
ו	א	ב	י	ט	ה
נ	פ	ל	א	ו	ת
מ	ת	ו	ר	ה	ר

כוחות הנפש לפי פנימיות התורה

בדיבור. השכל פועל בשתיקה, מתוך התכנסות בעולם הפנימי, והרגשות מתפרצים החוצה באמצעות הדיבור.

אך השתיקה איננה רק התכנסות פנימית, היא

השכל פועל בשתיקה, מתוך התכנסות בעולם הפנימי, והרגשות מתפרצים החוצה באמצעות הדיבור

יכולה להיות גם צורת ביטוי עשירה ורב-גונית. משום כך גם היא מכונה 'אור'. עוד לפני הפנייה הגלויה אל הזולת, בדיבור, יש תהליך פנימי-שותק שלו חלק עיקרי בבניין הקשר.

בתחנות הבאות נתבונן בתקשורת הזוגית ונפרוש את גווי השתיקה והדיבור על יסוד מבנה הספירות, מפת כוחות הנפש.

הערת-אגב: בהתייחסות התורנית למהויות האיש והאישה, השתיקה היא גברית (**אדם** לשון **דממה**) והדיבור נשי (**חיה** לשון **חיות דעת**). כמובן, לעתים יש חילופי תפקידים והתכלית היא התכללות שבה בני הזוג חולקים את כל התכונות, לכן לא הבחנו ביניהם בהמשך - אך מי שמזהה כאן פתרון לבעיות התקשורת בין 'האיש השותק' ו'האישה המדברת' איננו טועה...

הקבלה מלמדת שה' ברא את העולם בעשרה כוחות אלוהיים - "עשר ספירות", שאותן תרגמה החסידות לשפת הנפש. "מבשרי אֶחָזָה אֶל־לוֹה" אומר הפסוק, וככל שנעמיק בהכרת עצמנו נכיר טוב יותר את ה'; וככל שנבין יותר את הספירות האלוהיות, נכיר טוב יותר את עומק נפשנו, ונשתמש בנפש בצורה נכונה יותר.

כדוגמה, נתבונן בהשתקפות הכוחות האלוהיים בנפש האדם וביחסיה עם זולתה.

ב"עשר הספירות", עשרת כוחות הנפש, חלוקה בסיסית לשתי קבוצות - כוחות מופנמים וכוחות מוחצנים:

הכוחות המופנמים הם שלושת הכוחות הראשונים, השייכים לאזור השכלי של האישיות. באמצעותם אנו חושבים, לומדים, מנתחים ומתבוננים. זהו החלק הנסתר שלנו, עולמנו הפנימי שאיננו נודע לזולת, המכונה בלשון החסידות "אור המאיר לעצמו".

הכוחות המוחצנים הם שאר שבעת הכוחות, השייכים לתחומי הרגש, ההבעה והיחס כלפי חוץ. בחלק זה של האישיות אנו משתמשים להתרגש, לאהוב, להודות לזולת או חלילה לכעוס או לשנוא. בלשון החסידות, חלק זה הפונה החוצה, נקרא "אור המאיר לזולתו".

כמובן, הביטוי של כל קבוצה הוא שונה: הכוחות המופנמים בוחרים בשתיקה והכוחות המוחצנים

לסיכום: הנפש מורכבת מחלקים שכליים-מופנמים, שבהם אנו שותקים,

ומחלקים רגשיים-מוחצנים, שבהם אנו מדברים.

גם השתיקה היא צורת ביטוי סמויה, המשפיעה על הקשר עם הזולת עוד לפני הדיבור אליו.

תחנה שנייה

(לא) פשוט לשתוק...

ההבדק הראשוני, עוד לפני שהאדם מתחיל לחשוב על התוכן ולהבין אותו. הבינה היא כבר הפנמת והבנת השכל.

לשכל שייכות שלוש הספירות הראשונות - **תר, חכמה ובינה**. הכתר מקביל לעל-מודע של הנפש, שבעצם למעלה מהשכל ומשמש כמקור שממנו השכל נובע. החכמה היא עצם השכל, נקודת

מבט אוהב: חוכמה

אפשר לשדר אהבה גם בתקשורת לא-מילולית. בני הזוג יכולים לתקשר במבט אוהב ומלא-משמעות, כזוג יונים שמביטים זה בזה בעיניים אוהבות ושוקות. על פי הקבלה, תכונת ספירת החכמה היא הראייה – חוויית התוכן הישירה, לפני הניתוח המפורט.

הקשבה מיטיבה: בינה

שדר-אהבה לא-מילולי נוסף הוא ההקשבה, החל מהקשבה לחוויות היום של בן הזוג ועד להקשבה לרחשי לבו. בקשר טוב, כל אחד מבני הזוג רגיש לתדרי-הלב של זולתו. ספירת הבינה מקבילה לחוש השמיעה. גם בלשוננו, כשאומרים לחבר 'אני שומע את דבריך' מתכוונים ל'הבנתי מה שרצית לומר'.

שלוש הספירות מייצגות שלוש רמות של 'תקשורת שקטה' בין בני הזוג:

לשתוק מעט ביחד: כתר

אומרים שבני זוג טובים הם כאלו שיודעים לשתוק יחד. סיפור חסידי ימחיש זאת היטב – פעם שלח הבעש"ט את תלמידיו לבקר בבית זוג יהודים פשוטים ועניים. התלמידים חזרו וסיפרו שכל אחד מבני הזוג ישב בפינתו ועסק בענייניו בשתיקה. שאל אותם הבעש"ט: 'ומה הרגשתם?' – 'טעם גן עדן', ענו התלמידים. 'וכיצד נדמו לכם האישי והאישה?', שאל שוב הבעש"ט, והתלמידים ענו 'כאדם וחיה לפני החטא'.

כאשר בני זוג משדרים אהבה, הנוכחות המשותפת עצמה, גם ללא תקשורת גלויה ועיסוק משותף, משרה את השכינה בביתם.

לסיכום: לפני שמדברים, יש שלוש רמות תקשורת בשתיקה – שתיקה משותפת; מבט אוהב; הקשבה מלאה לזולת.

תחנה שלישית

דיבורים טובים

ביקורת בונה: גבורה

קל יחסית לומר דיבורי אהבה, אך הקשר הזוגי נבחן גם ביכולת להשמיע ביקורת בונה. ביקורת נובעת מתוך בחינה מדוקדקת, שהיא תכונת הגבורה. כדי שהביקורת לא תישמע תביעה קנטרנית של דאגה לעצמי או ניסיון לנהל את בן-זוגי, עליה לבוא מתוך יראת שמים – "כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים".

במובנה הפנימי, יראה אינה "פחד" חיצוני אלא "רגישות" עמוקה. כשהביקורת נאמרת מתוך רגישות אכפתית לבן הזוג היא נשמעת לו ופועלת את פעולתה.

שבחים ומחמאות: תפארת

תפארת, כשמה, מתבטאת ביכולת לפאר את הזולת – לתת מחמאות כנות ואמיתיות, המגדילות את הקשר והאהבה. בעומק, המחמאות מסייעות להוציא מן הכוח אל הפועל את כל הפאר הגנוז בבן

לאחר השתיקה מגיע תור הדיבור, המבטא את הרגש. שבע מידות הלב הן – **חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות**. בתקשורת הזוגית, המידות הן סוגים שונים של דיבור טוב ומתוקן בין האיש והאישה:

דיבורי אהבה: חסד

הרגש המפעם בחסד הוא אהבה, המתבטאת בדיבור פשוט – 'אני אוהב אותך'. אסור שדיבורי האהבה יהיו 'מס שפתיים'. רק כשהם כנים ויוצאים מעומק הלב הם נכנסים ללב בן הזוג ופועלים את פעולתם, להעצים את האהבה ולהשרות את השכינה בקשר הזוגי. ורמז מעניין לכך: הביטוי **אני אוהב אותך** שווה בגימטרייה 502, בדיוק כמו הביטוי שבו מתארים חז"ל את הקשר האידיאלי בין איש ואישה, **שכינה ביניהם**.

ספירת החסד, הראשונה במידות הלב, ממשיכה ללוות את כל סוגי הדיבור. הרי כל החיבור והקשר בין איש לאישתו מגיע מחסד ומאהבה – הרצון להתמסר, להעניק ולאהוב.

לפעמים לומר תודה? הוד משמעו גם וידוי, הודאה על האמת. באמירת תודה יש הודאה שהזולת עשה לנו טובה שלא הגיעה לנו ושאלו זקוקים לחסדינו. בעצם, זו לא רק 'תודה על מה שעשית', אלא 'תודה על מי שאתה, תודה שהתחנת איתי'. בהודיה כזו גם מרימים את העיניים למעלה, מודים לה' על בן הזוג וכל הטוב שבא ממנו ומודים על האמת – איננו יכולים בלעדיך.

”יִשְׁקְנֵי מְנַשִּׁיקוֹת פִּיהוּ” – השקה רוחנית: יסוד

ספירת היסוד היא סוד הנשיקה. אחרי שמתקנים את סוגי הדיבור השונים – האהבה, הביקורת, השבחים, ההוראות והתודות, והכול באהבה – מגיעים לדיבור עמוק וסודי, דיבור שבבחינת נשיקה.

הסוד הכי עמוק בזוגיות הוא השכינה השרויה בין בני הזוג, אותה מגלים על ידי דיבורים קדושים – לימוד פנימיות התורה. כך מסביר המדרש שהפסוק ”יִשְׁקְנֵי מְנַשִּׁיקוֹת פִּיהוּ” רומז לגילוי סודות התורה. הלימוד המשותף של בני הזוג חשוב כדי לגלות את פנימיות הקשר שלהם.

שיחת חולין: מלכות

לאחר תיקון סוגי הדיבור הנצרכים, וקידוש האהבה בלימוד תורה משותף, יכולים בני-הזוג למצוא אותה גם בדיבורי החול הסתמיים והיום-יומיים, סמול-טוק... ליהודים שומרי תורה ומצוות, שיחות החולין בין בני הזוג עלולות להיראות כבזבז זמן, אך דווקא בהן יכולה להיות הקרבה הגדולה ביותר. לא לחינם חז”ל מכנים את הקשר האינטימי ביותר 'דיבור'.

ספירת המלכות, המגיעה לאחר שש מידות הלב, מבטאת את המציאות עצמה, מעבר לרגשות ולתחושות. כאשר נוסף על שאר סוגי הדיבור בני הזוג משוחחים על מה שקורה בעולם, הם מקדשים את כל המציאות, הופכים אותה למקום לשכינה השורה באהבתם.

הזוג. התבוננות מעמיקה ביופיו הפנימי והחיצוני של הזולת, במידותיו ובכישורונותיו המיוחדים, גם כשהם סמויים מעט מן העין, מאפשרת להחמיא עליהם ובכך לתת לזולת כוח לממשם במציאות.

בחיפוש התכונות הטובות, ה”תְּפָאֶרֶת יִשְׂרָאֵל” של כל יהודי, מתדמים לה'. ה' מזהה את הטוב הטמון בכל אחד, מרחם עליו כשהוא לא מצליח לבטאו ומעורר לגילוי – ”יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְּפָאֵר”.

מתן הוראות: נצח

נצח הוא לשון 'לנצח על המלאכה', הפעלת הזולת על ידי הוראה או בקשה. ישנם מצבים שבהם אחד מבני הזוג לוקח פיקוד בעוד השני משמש מעין חייל הממלא את הוראותיו – בהכנות לשבת בפיקוד האישה, או בבניית המחנה בטיוול המשפחתי בפיקוד האיש (וכן להפך...).

אפשר לחשוב שהפקודה יוצרת מרחק, כמו 'דיסטנס' בין בוס לעובדיו או בין מפקד לפקודיו, אך החסידות מסבירה כי כאשר מבקשים ממישהו לעשות עבורנו משהו והוא נענה, הדבר רק מחזק את הקשר, משום שבבקשה טמונה ההבנה שאנו זקוקים לו ושאיננו יכולים להסתדר בלעדיו. הכרה זו גורמת לבקש במאור פנים ומתוך אהבה והערכה.

לדעת להודות – דע לומר תודה: הוד

תכונת ההוד, ההודיה, היא בסיס חשוב בכל מערכת יחסים. בני הזוג צריכים לדעת להודות בכנות ומעומק הלב על כל מעשה טוב ביניהם. מדוע קשה

לאחר השתיקה
מגיע תור
הדיבור,
המבטא את
הרגש. שבע
מידות הלב,
סוגים שונים
של דיבור טוב
ומתוקן בין
האיש והאישה

לסיכום: אהבת בני הזוג מתבטאת בשבעה סוגי דיבור – דיבורי אהבה; ביקורת בונה; שבחים ומחמאות; מתן הוראות; אמירת תודה; לימוד משותף; שיחת חולין.

חיבור של עבודת ה'

המאפשרים להתייחס לתיקון התקשורת באופן מעמיק ומדויק. אך הרבה מעבר לכך, היא מאפשרת

החיבור השלם של בני הזוג, בכל הדמות, הוא עבודת ה' העמוקה ביותר.

להנכיח את ה' בחיים עצמם, לפרטי פרטיהם – גם בלי להזכיר אותו במפורש. ה' נוכח בשתיקות ה מ ש ו ת פ ו ת ו ה מ א ו ה ב ו ת , בביטויי האהבה ו ה ב י ק ו ר ת ,

במחמאות, בהתנהלות חיי היום-יום וגם בדיבורים הסתמיים (ואפילו בחוויית לימוד התורה המשותף...) – והכול הופך לעבודת ה' מלאת משמעות. מתוך התודעה הזו, בבית המקדש הפרטי שלהם, בוקע אור האהבה האלוהי גם לשאר העיסוקים של בני הזוג – בשליחות משותפת להנכיח את ה' בעוד ועוד פינות במציאות.

כל רמות השתיקה והדיבור מכוונות אל מקום אחד – תיקון התקשורת וחיבור בני הזוג זה אל זה. החיבור השלם של בני הזוג, בכל הרמות, הוא עבודת ה' העמוקה ביותר. ה' ברא את העולם כי נתאוהה ל"דירה בתחתונים", וקשר נכון בין בני זוג 'עושה מקום' שבו ה' שורה – "איש ואישה זכו שכינה ביניהם".

הבנה זו הופכת את המבט של בני הזוג פנימה – הקשר ביניהם אינו רק אמצעי להשגת מטרות אחרות, טובות ככל שתהיינה. עצם הקשר, על כל רמות התקשורת, הוא עבודת ה' שלהם. האהבה וה'כף' הפשוטים והחמימים שלהם משמחים את ה' ומענגים אותו. זוהי המצווה המשותפת שלהם – מצווה מלשון 'צוותא' וחיבור. תיקון החיבור והתקשורת שלהם הופך את הבית ל"בית מקדש" פרטי, ומשרה בו את השכינה.

ההתבוננות ברמות התקשורת השונות לאורך של עשר הספירות מעניקה פירוט וסדר פנימיים,

לסיכום המסע:

תקשורת מלאה בין בני זוג, עוד לפני הדיבור, בנויה על תשתית עמוקה – היא מתחילה משתיקה של סוד משותף, ממבט עיניים והקשבה רגישה. מתוך כך נפרש הדיבור על גווניו, עולם של רגש המתבטא בדיבורי אהבה, בביקורת בונה ובמחמאות מצמיחות; בתפקוד יום-יומי שיש בו מחול תפקידים של יזום-מתכנן ומגיב-נענה, הכל מתוך הערכה והכרת הטוב; בלימוד תורה מעמיק, הנותן מילים לסודות הנשמה; וגם בדיבור סתמי, יום-יומי. התקשורת המלאה הופכת את בני הזוג לאחד, ומאפשרת ל"ה' אחד" לשכון ביניהם. הביטוי המפורט של הקבלה לאחדות ה' מאפשר לתקן את חיינו ולהנכיח את ה' בפרטי הפרטים שלהם.

המאמר מעובד מתוך החוברת "ואביטה" נשא תשע"ט

bit.ly/VA_naso_79

כוח השתיקה האוהב ישראל מאפטא

כשהבינה אשתי מה קרה נבהלה מאוד, וכדי שאני לא אצטער לקחה מצות פשוטות והניחה אותן באותו מקום שבו שמרתי את המצות השמורות.

אמר הרבי מאפטא לאותו זוג: אתם חושבים שלא הרגשתי בדבר? ראיתי (ברוח הקודש) מה קרה, אבל שתקתי ולא אמרתי דבר כדי לא לעורר כעס והקפדה בבית. סיים הרבי ואמר לאיש: אם אני אכלתי השנה מצות פשוטות בליל הסדר במקום מצות שמורות, בלי להקפיד כלל, גם אתה יכול להסתדר עם אשתך שאינה מקפידה על מצה 'שרויה'.

מסורת חסידית אומרת שהאוהב ישראל ירש מרבי אלימלך את פיו, דהיינו כוח הדיבור. כך למשל התפרסם האוהב ישראל באמירת 'גוזמאות' (בדומה לכמה מאגדות חז"ל).

הדיבור הוא גם סמל לכוח הנהגה והשפעה, כמו הביטוי "דְבַר [מנהיג] אחד לדור", ביטוי שנאמר על יהושע בן נון, ומתאים לאוהב ישראל שנקרא גם הוא יהושע.

אך כוח הדיבור הוא גם לדעת לשתוק! כמו שתיתקו של האוהב ישראל בסיפור המצות שאירע לו. הבעל היודע לשתוק ולהרפות מעט מההנהגה אותה הוא מייצג, יכול להשפיע הרבה יותר להיענות מצד אשתו, להבאת שלום ואהבה בביתם ולהשראת השכינה ביניהם.

כתב: יהושע חי שמחי

רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא, המכונה על שם ספרו "אוהב ישראל", היה תלמידו של רבי אלימלך מליז'נסק והפך לאחד מחשובי האדמו"רים בדורו, בסוף ימיו שכן בעיירה מז'בוז' שם הסתלק בה' בניסן שנת תקפ"ה ושם נטמן, ליד הבעל שם טוב.

בהקדמת הספר אוהב ישראל, כותב נכדו של המחבר כי בחר בשם זה משום שהמחבר היה רגיל לומר שבמידת האהבת

ישראל שבו הוא יוכל להתפאר אפילו בפני בית דין של מעלה... וכן ציווה שעל מצבתו לא יכתבו אף שבח מלבד זאת שהיה אוהב ישראל.

פעם אחת, לאחר הפסח הגיעו זוג, איש ואישה, אל האוהב ישראל מאפטא, ואמרו שרצונם להתגרש... וכל כך למה? מפני שהבעל הוא חסיד המהדר במנהגים ומקפיד לא לאכול מצה 'שרויה' בפסח, ואילו אישתו, שלא גדלה בבית חסידי, אינה מוכנה לקבל על עצמה את המנהג הזה.

אמר להם הרבי מאפטא: אספר לכם מה היה בביתי בפסח השנה. כמו בכל שנה, הכנתי לעצמי במיוחד מצות שמורות מהודרות לליל הסדר. בערב החג, דפק אצלנו בבית עניי שהיה זקוק למצות. לקחה אשתי בטעות את המצות השמורות שהכנתי ונתנה אותם לאותו עני.

תקשורת בכל הרבדים

חוויות ומרגישים רגשות. לעומתו, השכל קר ומחושב ויודע לבחון את המציאות באור אחר, מדויק וברור יותר.

לכן, כאשר ישנו דיבור של הלב הוא יהיה יותר נסער, מתרגש, ויכיל הרבה יותר מלל בכדי להגיע אל לב הדברים. בניגוד לדיבור של הראש (האישי), שיהיה קצר וענייני יותר.

במילים פשוטות, הדיבור של האישה עלול להיות נסער או אפילו בהרמת קול, בשל הסערה הרגשית המתחוללת בלבה. גבר עלול לראות דיבור זה כתוקפני או כמעליב, אולם זוהי סערת רגשות גרידא המפגינה את עוצמת הרגש שהאישה חווה.

נוסף על כך, כל מציאות האישה מגיעה מראייה של הלב. ריגושים, ומילים מקרבות הן צורך עמוק של האישה בחיי נישואין. ואילו אצל האישי, שהדיבור אצלו בעיקר טכני, השפה הרגשית שבה הוא משתמש עלולה להיות חסרה, שכן בין גברים פחות נהוג לדבר בצורה שכזו.

כ מ ו ב ן
ש ה ש ל מ ו ת
שאליה נשאף
היא ללמוד לדבר
את שתי השפות
הרגשית -

והשכלית, ובכך למעשה לתת לשני בני הזוג יכולת ורצון לנהל שיחה מהנה.

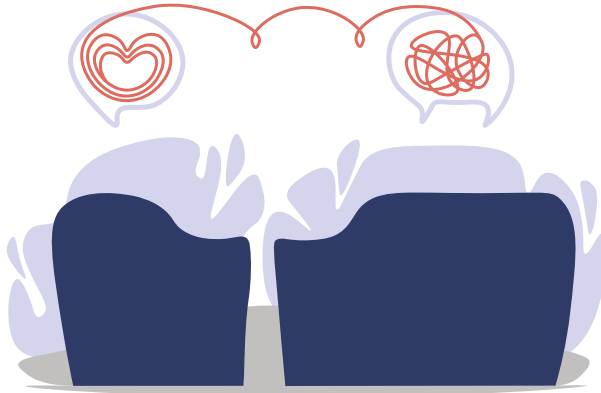
יעקב (34) ונחמה אשתו (31), הם זוג צעיר שנישא לפני כשנה. כמו זוגות רבים שפגשתי במסגרת עבודתי כיועץ נישואין ומשפחה, הגיע זוג זה אליי בעקבות משבר קשה. נחמה פתחה בדברים ואמרה כי אינם מסוגלים לנהל שיחה כראוי, בכל פעם שהיא מנסה לשוחח עם בעלה הוא מיד מאבד סבלנות ומנסה לקצר או לזרז אותה.

דבר זה פוגע בה קשות שהרי כולנו יודעים כי דיבור הוא מרכיב משמעותי בזוגיות, במיוחד עבור האישה. שאלתי את יעקב: "מדוע אינך מאפשר לאשתך לנהל שיחה אתך?" "ממש לא נכון" ענה יעקב בחצי כעס, "אני פשוט מאבד סבלנות".

הוא המשיך וטען: "אשתי לא יודעת להגיע לנקודה, היא ממשיכה לספר ולספר רוב הפרטים מיותרים ומשמעמים. היא חוזרת על עצמה שוב ושוב עד שאני קוטע את דבריה. כאשר אני מספר לה משהו אני מדבר קצר ולעניין, מדוע היא לא נוהגת כך גם כן?"

את הבעיה הזו כבר פגשתי פעמים רבות, ולכן יכולתי לתת מענה די במהירות. הרב גינזבורג שליט"א מסביר על-פי הקבלה, כי האישי משול למוחין או לראש, ואילו האישה - ללב.

ההבדל בין הראש ללב מתבטא בהיבטים שונים, העיקרי שבהם הוא כי הלב הוא המקום שבו אנו חווים

הכותב הוא יועץ נישואין ומשפחה מקים ומנהל "חכמה ובינה" - המכללה החסידיית לבית ולנשמה

העלון 'אביטה נפלאות' – מעובד מתוך שיעורים שהתפרסמו בחוברת נפלאות. מדי שבוע יוצאת לאור חוברת נפלאות בת עשרות עמודים, המכילה סיכומים טריים של שיעורים והתוועדויות מהתקופה האחרונה, מאת הרב יצחק גינזבורג שליט"א.

נפלאות

שיעורי תורה והתוועדויות חסידיות מהרב יצחק גינזבורג שליט"א

הסוּע כחוכרת 'נפלאות':

- בתחילה רצה הקב"ה לברוא את העולם במידת הדין: תעבוד, תתעורר, תבקש – תקבל גילוי אלקות! אך הוא ראה שבלי מדת הרחמים אין העולם מתקיים: האדם חייב התעוררות ראשונה מלמעלה, שתניע אותו להתחיל לעבוד – "עד יערה עלינו רוח ממרום".
- יש שלמות בעבודת האדם ויש שלמות בעצם מהותו. אני יכול להסתכל על מה שאתה עושה, ואני יכול להסתכל עליך בעצמך.
- מדת השפלות היא שהאדם רואה מי הוא באמת, מסתכל בראי, וזה מה שמוצא חן בעיני ה'.
- הגילוי העצמי של הבעל שם טוב, עד ביאת משיח, הוא מסירות נפש על אהבת ישראל – שבאופן טבעי טובת הזולת קודמת לטובתי שלי. [מתוך השיעור: תכלית החסידות - גילוי החן העצמי]

חפשו את חוברת נפלאות בבית הכנסת שלכם! לא מצאתם?

מעוניינים להפיץ את חוברות נפלאות המודפסות במקום מגוריכם?
bit.ly/form-ge
itiel@pnimi.org.il | 052-4295164

לקבלת גליון נפלאות בדוא"ל:
bit.ly/news_niflaot
דוא"ל: itiel@pnimi.org.il

